

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ผู้หญิงไทยในอดีตได้ถูกกำหนดบทบาทและหน้าที่ให้อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน คือ ต้องทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูบุตร ดูแลงานบ้านปรนนิบัติสามี ตลอดจนบิดามารดาของตนเอง บทบาทของผู้หญิงถูกกำหนดให้ด้อยกว่าผู้ชายกล่าวคือ ในครอบครัวหนึ่งมีสามีเป็นหัวหน้าครอบครัว และเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว หน้าที่ของภรรยาคือ เชื้อฟุ้งสามี การตัดสินใจเรื่องราวต่าง ๆ ของครอบครัวจึงเป็นหน้าที่ของสามี (อานนท์ อาภาภิรมย์. 2519 : 1-5) โดยเฉพาะผู้หญิงในสังคมเกษตรกรรมนั้น พบว่า ผู้หญิงนอกจากจะรับหน้าที่ดูแลครอบครัวแล้ว ยังต้องรับภาระ การทำนาทำไร่ร่วมกับผู้ชาย แต่การยอมรับบทบาทของผู้หญิงในลักษณะนี้เป็นเพียงบทบาทในครอบครัวเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว และเงินตราได้เข้ามา มีบทบาทมาก การเพาะปลูกเข้าสู่ระบบตลาดมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนสินค้าและแรงงานเป็นเงินตราประกอบกับเศรษฐกิจในครอบครัวรัดตัวมากยิ่งขึ้น จึงทำให้บทบาทของผู้หญิงเปลี่ยนไป คือ ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทในการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวร่วมกับผู้ชายมากขึ้น (ลำปาง แม่เฒ่ามาดย์. 2535 : 72) การออกไปทำงานนอกบ้านในหมู่บ้านชนบทมิได้จำกัดอยู่เฉพาะผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงที่เป็นโสดและแต่งงานแล้วจำนวนมากเริ่มมีบทบาทสำคัญในด้านการเป็นแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนรับจ้างต่าง ๆ ในงานภาคบริการเพื่อเป็นการหารายได้ ส่วนใหญ่ผู้หญิงที่เข้ามาทำงานในภาคบริการจะมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากการสำรวจเกี่ยวกับอาชีพของผู้หญิงในภาคบริการ จะพบผู้หญิงประกอบอาชีพเกี่ยวกับร้านตัดเย็บเสื้อผ้า สถานเสริมความงาม การประกอบอาชีพแม่บ้าน ธุรกิจร้านอาหารและธุรกิจขายบริการทางเพศ (สุลีมาน นฤมล. 2531 : 105 –106) จึงส่งผลให้เกิดการอพยพแรงงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ ขณะที่ระบบการสื่อสารคมนาคมที่เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้โลกนั้นแคบลง ทำให้ผู้หญิงมีบทบาทหน้าที่ในสังคมมากขึ้น และจากการที่ผู้หญิงชนบทอีสานเข้ามารับจ้างทำงานตามเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพฯ พัทยา เชียงใหม่ ภูเก็ต ฯลฯ นั้น ทำให้ได้มีโอกาสพบปะและรู้จักกับชาวต่างชาติจะเป็นเพราะบุคลิกภาพส่วนตัวของผู้หญิงชนบทอีสาน หรืออะไรก็ตามที่ทราบโดยแน่ชัดหลายต่อหลายคน ได้เกิด ตกหลงปลงใจ แต่งงานเป็นสามี-ภรรยากับชาวต่างชาติ รวมทั้งที่เดินทางไปทำงานยัง

ต่างประเทศ ซึ่งการอยู่กันแบบสามี-ภรรยา นั้นมีทั้งที่นำเอาสามีกลับมาอาศัยที่ชนบทอีสานและ
ที่ไปอาศัยอยู่ที่ต่างประเทศกับสามี หรือบางคนสามีก็ให้ภรรยาอยู่ที่ประเทศไทยแล้วเดินทางไปมา
หาสู่อีก

ประเพณีไทยในสมัยก่อนนั้นผู้หญิงจะถูกสอนและกำหนดให้อยู่ในกรอบประเพณีโบราณ
"อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน" จึงเหมือนเป็นข้อปฏิบัติอันคึงามของผู้หญิงสืบต่อมา โดยเฉพาะผู้หญิง
ในชนบทยังมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย และการที่ถูกสอนให้รู้จักรักษาวลสงวนตัวจึงกลายเป็น
เรื่องยากที่จะไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายได้ โดยเฉพาะในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงชนบท
กับชายชาวต่างชาติ ยังไม่เป็นที่เปิดเผยในสังคม ลาตุแบร์ กล่าวไว้สั้น ๆ ว่า "อนึ่งหญิงชาวสยาม
ก็ทะนงตนเองมากพอที่จะไม่ยอมทอดเนื้อทอดตัวให้กับคนต่างประเทศโดยง่าย หรืออย่างน้อย
ก็ไม่เจรจาวิสาสะด้วย" จึงอาจกล่าวได้ว่า คงจะมีน้อยกรณีที่หญิงไทยจะมีความสัมพันธ์กับ
ชายชาวต่างชาติ อาจจะเป็นเพราะมีภาษาเป็นเครื่องปิดกั้นหญิงไทยที่เป็นสามัญชนไม่มีโอกาส
ได้เรียนภาษาอังกฤษที่ผู้หญิงไทยจะติดต่อกับชายชาวต่างชาติจึงเป็นไปได้ยากมาก
(วิทยา ศิวะศรียานนท์และทวีวัฒน์ ปุณฺทริกวินวัฒน์. 2523 : 103)

สังคมไทยเกิดความเปลี่ยนแปลงหลายด้าน โดยเฉพาะการยึดตามแบบอย่างทางวัฒนธรรม
ตะวันตก ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านความคิดเห็นความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ
ของคนในสังคม การที่สังคมที่อ่อนแอกว่าถูกกลืนกลายทาง วัฒนธรรมจากสังคมที่เข้มแข็งกว่า
ก่อให้เกิดปัญหาความเหมาะสมของพฤติกรรม ซึ่งในยุคนี้สังคมและวัฒนธรรมไทยได้มีการ
เปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ การเป็นโลกไร้พรมแดน ความ
เจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ต่อค่านิยม ทัศนคติและแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ค่านิยมของ
ชาวตะวันตกได้ไหลบ่าเข้ามาสู่สังคมไทย วัยรุ่นชายและหญิงได้นำการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ
ของชาวตะวันตกมาเป็นแบบอย่าง โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ต่อกันอย่างเสรีและเปิดเผยมากขึ้น
การแสดงออกฉันทันหนุ่มสาว จึงพบเห็นได้โดยทั่วไปในที่สาธารณะ ดังเช่น การจับมือถือแขน
การโอบกอดเคล้าเคลีย หรือแม้กระทั่งการกอดจูบ ทุกวันนี้สังคมไทยจึงมีปัญหาคติกรรมของ
สตรีเกิดขึ้นอย่างมาก อันเป็นผลมาจากการมีพฤติกรรมในความสัมพันธ์ที่เกินขอบเขตจนก่อให้เกิด
ปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมตามมา เช่น การสำส่อนทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การ
ตั้งครรภ์นอกสมรสและการทำแท้ง เป็นต้น (กรุงเทพธุรกิจ, 2543 : 17) ซึ่งแตกต่างจากหญิงไทย
ในสมัยก่อน

เทศบาลตำบลบ้านไถ้น อำเภอยะขอม จังหวัดขอนแก่น เป็นเทศบาลตำบลหนึ่ง ซึ่งได้รับการกล่าวขานเป็นอย่างมากในเรื่องราวของการมีสามีเป็นชายชาวต่างชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวเยอรมัน อังกฤษ เนเธอร์แลนด์และเดนมาร์ก ซึ่งแต่เดิมผู้หญิงชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้นก็มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่เหมือนกับหญิงชนบทโดยทั่วไป คือ ประกอบอาชีพทำนาและการทอเสื่อกกเป็นหลัก จากนั้นก็ไปทำงานที่กรุงเทพฯ ฐานะความเป็นอยู่ยากจน ยึดถือในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยโบราณ เมื่อสังคมเจริญขึ้น การคมนาคมสะดวก การรับทราบข่าวสาร ทางวิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ เกิดขึ้น ส่งผลให้ผู้หญิงในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้น ได้มีโอกาสเดินทางไปทำงานที่ประเทศเยอรมัน ซึ่งเป็นอาชีพการบริการเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการไปเดินโชว์ การดูแลเด็ก ดูแลผู้ป่วย การบริการในร้านอาหาร หรือแม้แต่การขายบริการทางเพศ ซึ่งต่อมาผู้หญิงในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้น ได้ตกลงแต่งงานกับชายชาวต่างชาติ ซึ่งมีหลายคู่ที่เดินทางกลับมาใช้ชีวิตในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้นหรือบางคู่ก็ไปอยู่ต่างประเทศ และผลจากการแต่งงานกับชายชาวต่างชาติของผู้หญิงในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้น ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไปจากเดิม เศรษฐกิจดีขึ้นจากที่เคยทำนาด้วยตนเองก็สามารถว่าจ้างแรงงานในท้องถิ่นมาทำแทน ค่านิยมในการดำรงชีพตลอดจนความเชื่อก็เปลี่ยนไปด้วย หญิงในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้นมีความคิดที่ทันสมัย กล้าหาญและเข้มแข็ง แต่ก็มีหญิงในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้นบางคนแต่งงานกับชายชาวต่างชาติ จะปิดกั้นตนเองต่อสังคมภายนอกและไม่คบหาเพื่อนบ้าน มีชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวกับครอบครัวในบ้านที่มีกำแพงสูง ด้วยความหวาดกลัวและระแวงในคำถามการปฏิบัติที่จะมาจากเพื่อนบ้าน แต่บางครอบครัวก็เปิดเผยตัวเองต่อสังคมของหมู่บ้านด้วยความภาคภูมิใจ

สภาพที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้นนั้น แต่เดิมก่อสร้างด้วยไม้หลังคามุงสังกะสี ใต้ถุนบ้านสูง ในปัจจุบันสภาพบ้านเรือนจะเปลี่ยนไป คือ ชาวบ้านมักจะก่อสร้างด้วยปูน มุงหลังคาด้วยกระเบื้อง นิยมสร้างบ้านชั้นเดียวหรือสองชั้น ส่วนรูปทรงก็เป็นรูปทรงแบบในเมืองทางตะวันตกหรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่าทรงสเปน ปัจจุบันชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้น จึงเห็นเป็นบ้านรูปทรงทันสมัย สวยงาม แปลกตาเป็นจำนวนมาก และการสาธารณสุขโลก เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องใช้ไฟฟ้ากลายมาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชาวบ้าน ที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของแต่ละครอบครัว จึงทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้หญิงในเขตเทศบาลตำบลบ้านไถ้นแตกต่างจากหญิงชนบททั่วไป คือ มีการแต่งงานกับชายชาวต่างชาติมากขึ้น จนถือเป็นเรื่องปกติ และมีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยไม่ละอายต่อสายตาของผู้คนที่พบเห็น เช่น การแสดงกิริยาจับมือถือแขนหรือการโอบกอด การจูบกันในที่สาธารณะ การแต่งตัวนุ่งน้อยห่มน้อย การใส่เสื้อสายเดี่ยว การใส่กางเกงขาสั้นมาก ๆ การใส่กางเกงเป๋าสั้น

การใส่กางเกงเอวต่ำ การไม่ใส่เสื้อชั้นในเดินกับชายชาวต่างชาติในที่สาธารณะ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติและค่านิยมในชนบทธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัย เกิดแรงบันดาลใจที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของประชาชนในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่ จังหวัดขอนแก่น เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของประชาชนซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปเสนอแนะ ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ใช้ในการวางแผนหาแนวทางปกป้องอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของประชาชนในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่ จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของประชาชน ในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่ จังหวัดขอนแก่น จำแนก ตามเพศ ถิ่นที่อยู่อาศัย และระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของประชาชนในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่ จังหวัดขอนแก่น

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่ จังหวัดขอนแก่นในหมู่บ้านที่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่ จังหวัดขอนแก่น ที่มีเพศ ถิ่นที่อยู่อาศัยและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาวิจัยในเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของประชาชนในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติในเขตเทศบาลตำบลบ้านโด้น อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น ในครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะประเด็นพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในนิยามศัพท์เท่านั้น ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมทางเพศในด้านผู้หญิงเป็นฝ่ายเสนอสร้างความสัมพันธ์กับชายชาวต่างชาติฉันทันท์หนุ่มสาว พฤติกรรมทางเพศในด้านการแสดงออกในที่สาธารณะ พฤติกรรมทางเพศในด้านการแต่งกายไม่เหมาะสม พฤติกรรมทางเพศในด้านที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี พฤติกรรมทางเพศในด้านการหูดจาไม่เหมาะสม พฤติกรรมทางเพศในด้านการเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ และพฤติกรรมทางเพศในด้านการดื่มของมึนเมาที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ (เพ็ญจันทร์ พุ่มเจริญ. 2547 : 18)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- 2.1.1 เพศ
- 2.1.2 ถิ่นที่อยู่อาศัย
- 2.1.3 ระดับการศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของประชาชนในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติ ในเขตเทศบาลตำบลบ้านโด้น อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น ในประเด็นที่ศึกษามี 7 พฤติกรรมได้แก่

2.2.1 พฤติกรรมทางเพศในด้านหญิงเป็นฝ่ายเสนอสร้างความสัมพันธ์กับชายชาวต่างชาติฉันทันท์หนุ่มสาว เช่น การจีบผู้ชาย การส่งจดหมายสร้างความสัมพันธ์ก่อน

2.2.2 พฤติกรรมทางเพศในด้านการแสดงออกในที่สาธารณะโดยแสดงกิริยาจับมือถือแขน การโอบกอด การจูบกันในที่สาธารณะ

2.2.3 พฤติกรรมทางเพศในด้านการแต่งกายไม่เหมาะสม คือการนุ่งน้อยห่มน้อย การใส่เสื้อสายเดี่ยว การใส่กางเกงขาสั้นมาก ๆ การใส่กางเกงเป๋าสั้น การใส่กางเกงเอวต่ำและการไม่ใส่เสื้อชั้นใน

2.2.4 พฤติกรรมทางเพศในด้านที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี เช่น การที่สามีไม่อยู่ก็จะไปมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่สามีตน

2.2.5 พฤติกรรมทางเพศในด้านการพุดจาไม่เหมาะสม เช่น การพุดคำหยาบ กล้าพุดเปิดเผยในเรื่องการหลับนอนระหว่างตนกับผู้ชาย การพุดจาไอ้อวดในเรื่องทางเพศ

2.2.6 พฤติกรรมทางเพศในด้านการเที่ยวกลางคืน เช่น การออกเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ

2.2.7 พฤติกรรมทางเพศในด้านการดื่มของมึนเมาที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ดื่มได้ทุกชนิดและดื่มได้ทุกวัน

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลบ้านไผ่ อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 6,469 คน (รายงานสถิติจำนวนประชากรจังหวัดขอนแก่น. 2546)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลบ้านไผ่ อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้มาจาก การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยการใช้สูตรคำนวณตามวิธีของยามานะ (Yamane) (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541 : 21) และวิธีการสุ่มแบบโควต้า ผสมผสานกับวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ได้จำนวน 378 คน

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการศึกษาในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านไผ่ อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษาระดับความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยที่สุด

2. **ประชาชน** หมายถึง บุคคลที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านไผ่ อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น

3. **ถิ่นที่อยู่อาศัย** หมายถึง หมู่บ้านที่มีและไม่มีการทำงานกับชาวต่างชาติในเขตเทศบาลตำบลบ้านไผ่ อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น จำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติ ได้แก่ บ้าน ไผ่ หมู่ 1 บ้าน ไผ่ หมู่ 2 และบ้าน โจดใหญ่ หมู่ 3

3.2 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติ ได้แก่ บ้านดงเก่า หมู่ 4 บ้านดงกลาง หมู่ 5 และบ้านหินกอง หมู่ 6

4. พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของประชาชนใน 7 ด้าน คือ

4.1 พฤติกรรมทางเพศในด้านหญิงเป็นฝ่ายเสนอสร้างความสัมพันธ์ฉันท์หนุ่มสาวกับชายชาวต่างชาติ เช่น การจีบผู้ชายก่อน และการส่งจดหมายไปสร้างความสัมพันธ์

4.2 พฤติกรรมทางเพศในด้านการแสดงออกในที่สาธารณะ โดยแสดงกิริยาจับมือถือแขน การโอบกอด การจูบกันในที่สาธารณะ

4.3 พฤติกรรมในด้านการแต่งกายไม่เหมาะสม คือ การนุ่งน้อยห่มน้อย การใส่เสื้อสายเดี่ยว การใส่กางเกงขาสั้นมาก ๆ การใส่กางเกงเป้าสั้น การใส่กางเกงเอวต่ำ และการไม่ใส่เสื้อชั้นใน

4.4 พฤติกรรมทางเพศในด้านพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี เช่น การที่สามีไม่อยู่ก็จะไปมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นซึ่งไม่ใช่สามีตน

4.5 พฤติกรรมทางเพศในด้านการพูดจาไม่เหมาะสม เช่นการพูดคำหยาบ การพูดเปิดเผยในเรื่องการหลับนอนระหว่างตนกับสามี ตนกับผู้ชายที่ไม่ใช่สามี การพูดจาโอ้อวดในเรื่องเพศ

4.6 พฤติกรรมทางเพศในด้านการเที่ยวกลางคืน เช่น การออกเที่ยวกลางคืนเป็นประจำ

4.7 พฤติกรรมทางเพศในด้านการดื่มของมึนเมาที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่และดื่มได้ทุกวัน

5. ชาวต่างชาติ หมายถึง บุคคลที่ไม่ใช่เชื้อชาติไทย สัญชาติไทยและมีถิ่นกำเนิดที่อยู่นอกประเทศไทยที่มีการแต่งงานกับหญิงในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่น จังหวัดขอนแก่น

6. การแต่งงาน หมายถึง การอยู่กินฉันท์สามีภรรยา ทำพิธีตามประเพณี จะจดทะเบียนสมรสหรือไม่จดทะเบียนก็ได้

7. ตำบลบ้านไต้ หมายถึง หมู่บ้านที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ ได้แก่ บ้านไต้ หมู่ที่ 1 บ้านไต้ หมู่ที่ 2 บ้านโจดใหญ่ หมู่ที่ 3 บ้านดงเก่า หมู่ที่ 4 บ้านดงกลาง หมู่ที่ 5 และบ้านหินกอง หมู่ที่ 6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับความคิดเห็น ต่อพฤติกรรมทางเพศของประชาชนในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานกับชาวต่างชาติในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่น จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามเพศ ถิ่นที่อยู่อาศัยและระดับการศึกษา
2. ได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของประชาชนในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการแต่งงานในเขตเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่น จังหวัดขอนแก่น
3. เป็นข้อสนเทศในการแก้ไขปัญหาทางด้านสังคมรวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลบ้านไต้ อำเภอยะยี่น จังหวัดขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY